

L om ändringsökande i förvaltningsärenden

107

B 4

29 §. *I kraftträdande.* Denna lag träder i kraft den 1 januari 1983.

B 4 L om ändringsökande i förvaltningsärenden 24.3.1950/154

L 2.8.1994/691 - RP:143/1993

Lagens tillämpningsområde

1 §. Denna lag skall tillämpas, då medelst besvär ändring sökes av beslut i ärenden, vilka handläggas av förvaltningsmyndighet och i vilka ändringsökande icke bör ske vid allmän domstol.

Om anförande av besvär över förvaltningsmyndighets beslut angående utsökning samt däröver, att skatt eller avgift påförts på olaga grund, är särskilt föreskrivet. Oavsett stadgandena i denna lag skall även vad om anförande av besvär är stadgat, i fråga om kommunal myndighets beslut i kommunallagen eller i annan lag eller förordning samt i fråga om beslut av [grekisk-katolska] kyrkosamfundets myndigheter i stadgandena om sagda kyrkosamfund, lända till efterrättelse. Likaså skall vad i kyrkolagen är stadgat om besvär förbliva i kraft.

Utän hinder av vad 2 mom. stadgar tillämpas på däri avsedda besvär, med undantag för besvär över en förvaltningsmyndighets beslut angående utsökning och besvär enligt kyrkolagen, vad som stadgas i 11, 11 a, 13 och 13 a §§. (2.8.1994/691)

Se LänsRL § 12, B 2; UL kap. 10, Pr 47; SkatteUL § 8, Pr 54; Mervärdesskattel. kap. 21, Sk 56; ArvsskatteL § 50, Sk 53; BeskattningensL §§ 94-95, Sk 18; KomL kap. 11, D 1; L om ortodoxa kyrkosamfundet kap. 7, E 22 (II); KL, E 3 (II); inverkan av underlåtelse att söka ändring på offentligt samfundets skadeståndsansvar. Skadeståndsl 3:4, C1 35a; den inverkan innehållet i besvärinstans beslut har på nämnda ansvar, 3:5; skadeståndstalan väcks i underrätt, 7:4.

I förvaltningsrättslig lagskipningsordning handlädes:

- kommuns yrkande på att folkskollärare måtte åläggas att till kommunen erlagga ersättning för de skolmåltider, som han intagit i skolan, HFD 1964 II 192;

- yrkande av gårdskarl vid folkskola om särskild ersättning för vissa arbetsuppgifter, som han utfört i tjänsten, HFD 1972 II 70; jfr HFD 1965 II 21 och 1967 II 16.

- mål angående ersättande av kostnaderna för omläggning av gata, såvitt angick på byggnadsordning grundade förpliktelser, HFD 1976 II 74.

- frågan därom, huruvida köping på grund av avgiven förbindelse var skyldig att ersätta staten de ersättningar jämte räntor, som i anledning av expropriation av landsvägsområde erlagts åt avträdarna, HFD 1966 I 4 (plenium);

- hälsovårdsnämnds yrkande på att annan kommun, som höll avstjälpningsplats på kommunens område, måtte åläggas att utge ersättning för kostnader, vilka föranletts av undersökning av vattens förorening till följd av avstjälpningsplatsen, HFD 1970 II 119;

- ärende ang. lämnande av handräckning för beslagtagande av handlingar såsom bevismedel i brottmål, HFD 1980 II 126, och av ägaren till en fastighet framställt yrkande, att kommun skulle åläggas att avlägsna en framför fastigheten i strid mot stadsplanen inrättad skvär. HFD 1958 II 201; handräckningsärende fick icke handläggas såsom förvaltningsärende, HFD 1956 II 286 och 1957 II 322.

En såsom död påträffad ålg, som jämlikt JakL § 67 mom. 3 tillfallit staten, hade utgjort en sådan hälsofara, som måste avvärjas. Hälsovårdsnämnden hade ombesörjt att ålgkadavret grävdes ned. På ansökan av kommunalstyrelsen ålades staten att till kommunen utge ersättning för de av sagda åtgärd föranledda kostnaderna. HFD 1970 II 118.

Allmän domstol är icke behörig att pröva fråga därom, huruvida elektrisk anläggning inverkar störande på grannes elektriska anläggningar. HFD 1962 II 55.

Yrkande av professor vid Yhteiskunnallinen Korkeakoulu, att högskolan måtte förpliktas att erlagga ålderstillägg för hans tjänst vid högskolan, skulle handläggas i den förvaltningsrättslig rättskipning stadgade ordningen i länsrätt. HFD 1964 I 3 (plenium). Lm 1965 s. 383.

I förvaltningsrättslig lagskipningsordning handlädes inte:

- det såsom affärsverk fungerande post- och televerkets beslut betr. telefakturering. HFD 1991 A 94;

- fråga om aganderätt till inmutningsområden och utmål belagna på territorialvattenområde, HFD 1958 II 87, Lm 1958 s. 799;

- fråga om stads skyldighet att ersätta tomtägare för översvämningsskada, som påståtts ha vållats av att stadens avloppsledning var underdimensionerad och behaftad med konstruktionsfel. HFD 1975 II 24;

- gårdsägares yrkande, att kommunen, till vilken han på lega upplåtut ett jordområde, skulle åläggas att vid äventyr av vite uppfylla i legoavtalet på kommunen ställda skyldigheter och att ersätta skada, som åsamkats till följd av att träd fallits och skadats. HFD 1951 II 46 (delvis omr. 3-2);

- yrkande på skadestånd. HFD 1966 II 9;

- ersättningsyrkanden gentemot staten på grund av beslag enligt 4 kap. tvångsmedelslagen. HFD 1992 A 4;

- fråga om upphittares aganderätt till hittegods, HFD 1977 II 135;

- fråga om ersättningskyldighet ang. sjuktransporter, vilka grundade sig på ett mellan en privat trafikidkare och ett kommunalförbund för folkhälsoarbete ingånget avtal om anordnande av sjuktransport, HFD 1981 II 79;

- hälsosystems yrkande, att kommunen skulle åläggas att ersätta henne för tapeter, som inköpts till rådgivningsbyrå, HFD 1954 II 574.

- värdnämnds yrkande på att en person, som lyft sin till full försörjning av fattigvården emottagna slaktning tillkommande pension, skulle förpliktas att till värdnämnden utge de pensionsräter han hade i sin varjo, HFD 1950 II 404; jfr HFD 1973 II 159;

- fråga därom, huruvida staten var skyldig att till tjänsteman återbara i SjukförsL åsytad dagpenning, som erlagts till staten i dess egenskap av arbetsgivare, HFD 1972 II 20, (omr. 3-1);

- fråga om beloppet av den lön, som utbetalades åt i privaträttsligt arbetsförhållande till staten anställd person under den tid han avtjänade fribetsstraff. HFD 1979 II 5;

- yrkande att andelslag, vilket bedrev lånerörelse såsom lokalt penninginstitut, måtte åläggas att till staten erlagga skadestånd för uppgivet felaktigt förfarande vid återbetalningen av lån för understöddandet av återuppbyggnadsarbetet i norra Finland. HFD 1964 I 7 (plenium);

- fråga därom, huruvida telegrafist, som bodde på hyra i en bostadslägenhet i ett staten tillhörigt hus, vilket disponerades av ett post- och telegrafkontor, var skyldig att erlagga ytterligare hyra på grund av att ett misstag inträffat vid uppbärandet av hyran. HFD 1957 II 320.

En handelssekreterare som var anställd i arbetsavtal hos staten hade yrkat att utrikesministeriet skulle förpliktas att enligt arbetsavtalet betala ersättning för utbildningskostnader för barnen. Yrkandet kunde inte prövas i förvaltningsrättslig lagskipningsordning. HFD 1990 A 123.

Handläggningen av ett tvistemål, som gällde hyra som skulle uppbäras för hyresbostad, vilken på grund av tjänsteförhållandet ställs en lärare till förfogande, ankom på allmän domstol. HD 1980 II 6.

Vid förordnande av exekutionsbiträde fungerade magistraten i sin egenskap av överexekutor. Ändring i beslutet kunde sålunda icke sökas hos länsstyrelsen. HFD 1969 II 226.

2 §. Förvaltningsmyndigheter, som avses i denna lag äro:

statsrådet och dess ministerier;
de högre förvaltningsmyndigheterna, vilka äro de centrala ämbetsverken, länsstyrelserna, domkapitlen och övriga under statsrådet omedelbart lydande myndigheter; samt

de lägre förvaltningsmyndigheterna, nämligen de myndigheter, som lyda under de högre förvaltningsmyndigheterna.

Till förvaltningsmyndighet, som avses i 1 mom., hänföres även myndighet, som uteslutande eller hu-

vudsakligen handlägger till den administrativa lagskippingen hörande ärenden och över vars beslut ändringsökande icke bör ske vid allmän domstol.

Besvärmyndighet benämnes den myndighet, hos vilken ändring i ett fall bör sökas.

Se SjälvstyrelseL för Åland §§ 25, 26 och 35, A 41.

Statens studiestödscentral var en högre förvaltningsmyndighet, över vars beslut ändring söktes hos HFD. HFD 1980 II 80.

Folkpensionsanstaltens förstärkta styrelse är icke en sådan i FörvBesvL avsedd förvaltningsmyndighet, över vars beslut besvär kan anföras i HFD. HFD 1952 I 6.

I beslut av delegationen för folkskolläraernas anke- och pupillkassa kunde ändring icke sökas medelst besvär hos HFD. HFD 1965 I 1. Se även HFD 1975 II 85.

Över beslut av den i SjukförsL avsedda prövningsnämnden kunde besvär icke anföras i HFD. HFD 1968 II 187.

Beslut av riksdagens kanslikommission kunde inte överklagas genom besvär, HFD 1984 I 1 och II 4.

Besvär över Ålands landskapsstyrelsens beslut om överföring av bostadslån behandlades som förvaltningsbesvär. HFD 1982 II 110.

Beslut av Postbankens styrelse om att återta utnämning till direktör kunde överklagas hos HFD. HFD 1985 II 3.

Beslut av Sibelius-Akademiens rektor om förvägrande av fortsatt studierätt kunde överklagas hos HFD. HFD 1985 II 93.

3 §. Med beslut, varöver besvär kunna anföras i stöd av denna lag, avses förvaltningsmyndighets åtgärd, varigenom ärende avgjorts eller icke upptagits till prövning.

Såsom beslut må icke anses tjänsteorder.

Se KomL § 90, D 1.

Justitiekanslerns meddelande om att de handlingar ur vilka sökanden hade bett att få avskrift hade vidarebefordrats till annan myndighet innefattade ej ett överklagbart beslut. HFD 1989 A 2.

Över förberedande åtgärd fick besvär anföras först i samband med ändringsökande i huvudsaken. HFD 1958 II 287.

Tullstyrelsens anmaning till en enligt tullagens 8 § e-punkt registrerad kund att tillstålla tullstyrelsen en höjd bankgaranti utgjorde ett överklagbart beslut. HFD 1993 A 5.

Övervakningsavdelningens vid hälsovårdsnämnden med stöd av HälsovL § 82 till stadsstyrelsen såsom ägare av campingområde givna förordnande, att tillsammans med områdets arrendator ge en utredning om avlägsnande av de hygieniska olägenheter, som observerats på campingområdet, betraktades såsom överklagbart avgörande. HFD 1974 II 82.

Annorlunda ifråga om ett meddelande till en svinskötare om att denne inte i sin svingård fick hålla svin utan förläggningstillstånd, när meddelandet inte innehöll något åläggande. HFD 1983 II 143.

Beslut av hälsovårdsnämndens övervakningsavdelning om att ge ett bolag påminnelse om iakttagande av HälsovårdsFs stadganden angående livsmedel var samtidigt avsett som direktiv för de hälsovårdsnämndens underlydande tjänsteinnehavarna vilka svarade för livsmedelsgranskningen; beslutet innehöll inte avgörande, som kunde överklagas. HFD 1981 II 74.

Kommunalfullmäktiges beslut om de principer, som skulle följas vid fattandet av beslut om övertagande av byväg att underhållas såsom kommunalväg, utgjorde icke ett sådant avgörande, vari ändring kunde sökas genom besvär. HFD 1957 II 77.

Av byggnadsnämnden med stöd av byggnadsordningens övergångsstadganden verkställd syn av byggnadsplanevägarnas beredskapsnivå ansågs icke utgöra ett överklagbart avgörande. HFD 1972 II 88.

När kommunalfullmäktige i stöd av ByggnadsL § 11 anhållit om utfärdande av byggnadsordning för landskommuns område, men länsstyrelsen icke utfärdat byggnadsordningen, innehöll länsstyrelsens resolution ett sådant avgörande, varöver kommunen ägde rätt att anföras besvär. HFD 1965 II 111.

Genom statskontorets beslut på grund av ansökan av en kund i Postbanken hade inte på ett bindande sätt avgjorts om en person hade rätt till bostadssparpremie och räntestöd. Statskontorets beslut fick ej överklagas. HFD 1985 II 10.

Framställningar eller förslag till behörig myndighet innefattar icke slutliga avgöranden, om ock desamma för den myndighets del, av vilken de överlämnats, vore slutliga. Överklagas kan ej av delägarna i byväg fattat beslut att hos länsstyrelsen söka tillstånd till expropriering av ett område. HFD 1946 II 49.

Väg- och vattenbyggnadsdistriktets beslut med anledning av en ansökan av en markägare om ändring av en vägplan var inte överklagbart. HFD 1990 A 104.

Medicinalstyrelsens anmälan, att den icke efter att ha granskat ett läkarintyg kunde tillstyrka ansökan om att få ingå äktenskap, innefattade ej ett beslut, som kunde överklagas. HFD 1954 II 478.

Lokeldare kunde icke överklaga järnvägsstyrelsens uttalande, som avgivits i anledning av en skrivelse, vilken insänts av fackförning och gällde lokeldarens tjänstgöring. HFD 1956 II 553.

Över följande avgöranden av länsstyrelse kunde besvär icke anföras:

- över anvisningar vilka meddelats med stöd av ByggnadsF § 143 c och fogats till beslut som gällde strandplans erlovighet. HFD 1981 II 53.

- över beslut, vari förordnats om förläggnings- och böningsorten för länsman och biträdande länsman i ett distrikt och faststälts deras arbetsfördelning inbördes. HFD 1957 II 128.

- över beslut, medelst vilket ett bolag anmodades att anställa en kompetent föreståndare för sin pantlånereelse och att vidtaga åtgärder för nedläggande av rörelsen. HFD 1950 II 531.

- över beslut, varigenom länsstyrelse vägrat vidtaga av enskild person påyrkade åtnä eller andra åtgärder i anledning av kommunala myndigheter tillvitade olägenheter. HFD 1954 II 602 (omr. 4-1).

- över beslut, varigenom landskontoret uppmanats att utbetala statsbidrag åt vaglags bestyrelse. HFD 1966 II 105.

LS:s utslag, medels vilket med stöd av L om båttrafik körning med motorbåt inom vattenområde § 3 a hade förbjudits för viss tid, var överklagbart. HFD 1979 II 149.

Över beslut om försäkring av husdjur i syfte att hindra vanskötsel, vilket länsman fattat med stöd av 12 § 3 mom djurskyddslagen, fick besvär anföras. HFD 1983 II 174.

Beslut, varigenom jordbruksstyrelsen avstått från att till staten inlösa på exekutiv auktion försäld lägenhet, innefattade avgörande, vari ändring kunde sökas genom besvär. Lägenhetens tidigare ägare, vilka anhållit att staten måtte inlösa lägenheten, hade besvär rätt. HFD 1977 II 85.

Statsrådets beslut beträffande godkännande av det riksomfattande strandskyddsprogrammet ansågs med beaktande av den inverkan det hade på nyttjandet av ifrågavarande områden vara en sådan rättslig betydelse, att det var att betrakta som ett sådant beslut som avses i 3 § lagen om ändringsökande i förvaltningsärenden. Därför fick de sökare som ansåg beslutet kränka deras rätt anföras besvär över beslutet. HFD 1992 A 1.

Beslut av statsrådet angående ombildning av domsgator ansågs ej innefatta ett avgörande som fick överklagas genom besvär. HFD 1976 II 5.

Över JordbrMs beslut ang. landets indelning i lantmateridistrikt kunde besvär icke anföras. HFD 1972 II 14.

Lantmateristyrerelsens cirkulär, som bl.a. innehöll bestämmelser om avgifter för upplysningar ur köpeskillingsregistret över fastigheter, fick inte överklagas. HFD 1987 A 97.

Cirkulär av tullstyrelsen kunde icke överklagas. HFD 1952 II 363.

Länsstyrelsens beslut i ärende ang. klagomal mot polismyndighet innefattade icke sådant avgörande, som kunde överklagas. HFD 1952 II 400 och 413. Likaså beslut i anledning av klagan till domkapitel. HFD 1974 II 159, lantmateristyrerelsens beslut ang. klagan, HFD 1956 II 339; beslut i ärende ang. klagan mot tullmyndighet. HFD 1955 II 35 och skolstyrelsens beslut ang. klagan, HFD 1952 II 602 och 1958 II 10 samt länsstyrelsens beslut ang. klagan över fastighetsförmedlares verksamhet. HFD 1980 II 04.

Besvär kunde ej anföras över beslut, varigenom länsstyrelse vägrat att meddela av klagandena påyrkat förbud för andelslag att använda slakteri. HFD 1957 II 341, vägrat att vidtaga åtgärder för förhindrande av olaga försäljning i kiosker. HFD 1954 II 320, eller vägrat att vidtaga förrättande av undersökning och skrida till åtgärder för påstådda brottslingars befordrande till laga ansvar. HFD 1952 II 400 och 1957 II 510.

Då övervakande myndighet på grund av klagan förpliktad styrelsen av en arbetslöshetskassa att vidtaga åtgärder i syfte att återställa medlemskapet för styrelsemedlem, som styrelsen konstaterat ha avgått, ansågs myndighetens beslut vara överklagbart. HFD 1983 II 187.

Då frågan om kvittningsrätt kunde som förvaltningsvist befordras till länsrätts avgörande, kunde besvär inte anföras över fördrans kvittning. HFD 1979 II 151 och 1968 B 154. Likaså i fråga om ett ministeriebeslut om återkrav av understöd. HFD 1987 A 8.

Ett ministeriebeslut enligt vilket en förening skulle betala tillbaka en del av statsunderstödet som utbetalats utan grund samt ett meddelande att denna del dras av från följande understödsposter var inte överklagbart. HFD 1986 I 5. Se även HFD 1986 II 120 och 1987 A 9 samt 1991 A 47.

Besvär, medelst vilka ändring påyrkades endast i motiveringen av det överklagade beslutet, prövades icke. HFD 1953 II 296, 1954 II 677, 1955 II 67 och 1974 II 159 samt 1988 A 77.

Yrkande på undanröjande av ett i reciten i länsstyrelsens utslag intaget uttalande på grund av att det var kränkande för sökanden

föranledde icke vidare åtgärd från HFD:s sida. HFD 1960 II 326.

Länsstyrelsens beslut, enligt vilket vidare åtgärder forföll beträffande ett länsstyrelsens underställt beslut och de över beslutet anförda besvären till följd av att underställningen återtagits, innefattade icke ett överklagbart avgörande. HFD 1973 II 81.

Se även HFD 1975 II 21.

Enär beslut, medelst vilket ett ärende återförvisats till lägre myndighet i och för förnyad behandling, innefattade avgörande i sak, fick besvär däröver anföras. 1958 II 289. Då ett ärende av processuella skäl återförvisats till lägre myndighet i och för förnyad behandling, kunde beslutet icke överklagas. 1949 II 385 och 1986 II 119.

Beslut, varigenom trafikministeriet till LS återförvisat ärende rörande ansökan om tillstånd att hålla bilskola, utan att i beslutet avgöra vem som skulle erhålla tillståndet, innefattade ej ett sådant avgörande som kunde överklagas genom besvär. HFD 1977 II 98. Återförvisningsutslag, varmedelst avgjorts kompetensfråga, var överklagbart. HFD 1969 II 63 (omr. 6-1).

Länsrättens beslut, varigenom ärendet i stöd av FörvBesvL § 13 mom. 2 överstyrt till skolstyrelsen, innefattade icke ett sådant avgörande, vari ändring kunde sökas hos HFD. HFD 1968 II 100.

LS:s beslut, enl. vilket vidare åtgärder beträffande underställt beslut och däröver anförda besvär hade förfallit, enär underställningen återtagits, innefattade inte ett sådant avgörande, över vilket besvär kunde anföras. HFD 1973 II 81. Se även HFD 1975 II 21.

Emedan den tid gått till ända, för vilken hälsoförvaltningsmyndighets övervakningsavdelning beviljat förläggningstillstånd för stenkrossverk, hade LR, jämte förklaring att förutsättningar för förläggningstillståndets godkännande ej förelåg, funnit att övervakningsavdelningens beslut anförda besvär ej föranledde vidare åtgärd. HFD, där tillståndshavaren sökte ändring i LR:s utslag, prövade dennes besvär och förkastade dem. HFD 1977 II 69.

Av Jyväskylä universitetets rektorsämbete givet förordnande, enligt vilket en tjänstförrättande professor skulle vara i Jyväskylä stad minst tre dagar i veckan, var att betrakta såsom tjänstorder. HFD 1970 II 125.

Länsstyrelsens beslut, som gällde befolkningskyddsåliggande i statligt ämbetsverk, innefattade inte avgörande, vari ändring kunde sökas genom besvär. HFD 1981 II 67.

Besvärsmått

4 §. Över statsrådets och ministeriums beslut kan skägare, som anser beslutet kränka hans rätt, anförda besvär, såframt i lag eller förordning ej är annorlunda stadgat.

Över högre och lägre förvaltningsmyndighets beslut få besvär anföras, för såvitt för särskilt fall i lag eller förordning annorlunda icke är stadgat.

Angående de fall, i vilka tillstånd kan beviljas att anförda besvär över beslut, vari ändring eljest icke får sökas genom besvär, är särskilt stadgat. (28.6.1968/389). L:s 28.6.1968/389 slutstadgande finns vid § 1.

Jfr KomL kap. 11, D 1.

Medlem av kommun, som hos IM besvärat sig över fullmäktiges underställda beslut rörande godkännande av stadsplan, har rätt att med stöd av FörvBesvL § 4 mom. 1 hos HFD besvär sig över IM:s beslut, varigenom hans besvär förkastats. HFD 2.5.1967 liggare 2593.

Jfr HFD 1965 II 13 och 1968 II 192.

Besvärsubud:

Se bl.a. RvalL §§ 21, 25c, 45 och 80f, A 6; L om val av republikens president § 30, A 14; L om inskränkning i rätten att förvärva och besitta fast egendom i landskapet Åland § 16, A 42; FörvL § 28 mom. 4, B 3 a; ArkivL § 21, B 13; L om auktoriserade översättare § 9, B 20; L om granskning av videoprogram och andra bildprogram § 5 mom. 3, § 14 mom. 2 och § 16 mom. 2, B 26; StatsjämningsnämndL, C 1; AvgångsbidragsF § 19, C 6 (II); L om statens pensioner § 23, C 49; L om statens familjepensioner § 20, C 60; L om pension för riksdagsmän § 17, A 8 (II); L om familjepension efter riksdagsman § 11, A 8 a (II); L om statens tjänstkollektivavtal § 25, C 24 a; KomIndL § 49 mom. 4 och § 52 mom. 3, D 2; L om sammanslagningsunderstöd åt kommuner § 7, D 3; L om statsandelar till kommunerna, D 9; L om kommunala tjänstkollektivavtal § 26, D 14; L om kommunala arbetsmarknadsverket § 17, D 17; KomVall §§ 3, 16, 42 och 74g, D 5; L om förhandlingsrätt för innehavare av kommunala tjänster § 7, D 10; KL kap. 24, E 3 (II); L om ortodoxa kyrkosamfundet § 73, E 22 (II); F om ortodoxa kyrkosamfundet § 85,

E 23 (II); L om ersättning av vissa kostnader för av polis lämnad handräckning §§ 4 och 6, II 27 (II); UtlänningsL § 34, 55, 58 och 60, H 30; FolkhälsoL § 21 b, I 17; L om specialiserad sjukvård § 41, I 37; Luftvårdsl. § 24, J 10; BullerbekämpningsL § 24, J 12; AravaL § 39 mom. 3, J 32; L om grundförbättring av bostäder § 25, J 36 (II); L om räntestöd för hyresbostadslån § 15, J 40; L om bostadsbidrag §§ 21 och 22, J 42; L om bostadsrättsbostäder § 54, J 44 b; L om försvarsmakten § 10, K 2 (II); F om försvarsmakten § 59 a, K 2 a (II); VärnplL §§ 37-38, K 12; L om avlöning åt varnplikligt för annan tjänstgöringstid än i aktiv trupp § 6, K 23 (II); L om skada, ådragen i militärtjänst § 29, Ar 57 a; L om försvarstillstånd § 37 mom. 1, K 49 (II); L om Finlands deltagande i Förenta Nationernas fredsbevarande verksamhet § 26, K 50 (II); FörmögenhetsskatteL § 26, Sk 2; ISkL § 133, Sk 1; BeskattningsL §§ 90 och 99, § 112 mom. 4 och § 142 mom. 2, Sk 18; L om förskottsuppbörd § 51, Sk 47; MervärdesskatteL § 193 mom. 3; Sk 56; KonjunkturdepositionsL § 14, Sk 78; F om Finlands akademi § 28, N 12 (II); F om organisering av konstens främjande § 24 a, N 15 (II); GrundskoleL § 74, N 21; Gymnasiel § 47, N 25; F om skola som ersätter grundskolan och om privat gymnasium kap. 7, N 26 (II); F ang. studentexamen § 13 a, N 30 (II); L om Helsingfors universitet § 32 mom. 3, N 45 (II); F om studentkåren och studentnationerna vid Helsingfors universitet § 13, N 57 (II); F om barnträdgårdsläroinstitut § 40, N 97 (II); L om allmänna språkexamina § 8, N 37 (II); ÖrningskoleL § 22, N 41 (II); L om tillsättning av tjänster som professor och biträdande professor vid högskolor § 13, N 46 (II); F om statens deltagande i kostnaderna för vissa jord- och vattenbyggnadsarbeten § 55, O 23 (II); L om handhavande av utdelnings- och övervakningsuppgifter beträffande lantbruksstödet § 8, O 27 b (II); L om räntestödsfån för fiskerinaringen § 20, O 59 (II); F om understödjande av samhällenas vatten- och avloppsåtgärder § 3, J 48 (II); F om stöd för nyskiftens §§ 1 och 17, O 82 (II); VägL § 105, P 13; F om distrikts- och lokalförvaltningen av arbetskraftsärenden § 24, Q 3 (II); F om selsättningsfrämjande utbildning § 36, Q 6 a (II); EIL § 56, R 13; L om farledsavgift § 11, P 74 (II); F om Statsgarantientralen § 12, R 29 (II); L om regionalt stödjande av produktionsverksamheten § 26, R 35 (II); Socialvårdsl. §§ 45, 46 och 49, S 18; BarnskyddsL § 37, S 23; L om barndagvård § 3, S 29; L ang. specialomsorger om utvecklingsstörda §§ 81 mom. 3 och 82 mom. 3, S 30; MissbrukarL § 20, S 42; L om exportdeposition § 21, T 14; FöreningsL § 56, Ci 10; UnderhTryggL §§ 37 och 38, Ci 21; L om rätt att förvärva jord- och skogsbruksmark § 14, Ci 60; L om kontroll av utomlands bosatta personers och utländska sammanslutningars fastighetsförvärv § 16, Ci 62; FörköpsL § 22, Ci 62 a; InlösningsL §§ 87, 92 och 93, Ci 65; UpphovsrättsL § 29 g, Ci 90; F om bokföringsnämnden § 8, Ha 11 a; L om övervakning av revisionsystemet § 8, Ha 11 b; L om konkurrensbegränsningar § 20, Ha 16; L om handel med standardiserade optioner och terminer § 8, Ha 21 b; FartygsavfallsL § 33, Ha 41 a; L om enskilda vägar § 42 b, Ek 16; LandsbygdsnäringsL § 42, Ek 31 a; ProduktsäkerhetsL § 16, Ek 59; F om bevakningsföretag § 26, Ek 68 a; FordonsF § 68, Ek 96; L om flyttning av fordon och nedskrotning av skrotfordon § 13, Ek 104; L om oljeskydds-fonden 24.5.1974/379, § 11; L om lönegaranti § 8, Ar 6; L om semesterpenning för småföretagare § 22, Ar 28 b; L om avbytarservice för lantbruksföretagare § 40, Ar 28 d; L om pension för lantbruksföretagare § 6 e mom. 3, Ar 29 k; L om avträdelsepension § 23 mom. 2, Ar 29 m; L om skada, ådragen i militärtjänst § 29, Ar 57 a; F ang. fängelsevårdsväsendet § 136, St 25; L om utredande av dödsorsak § 6, Pr 22; L om fri rättegång § 26, Pr 24 a; L om bestridande av bevisningskostnader med statens medel § 14, Pr 28; L om kontrollavgift i kollektivtrafik § 13, B 34 b; F om varulotterier § 19, B 36; SkjutvF § 42, B 45.

Ang. besvärstillstånd, se t.ex. Rvall. § 21, A 6; KomVall. § 16, D 5; L om förskottsuppbörd §§ 53 och 54, Sk 47; L om arbetsgivares socialskyddsavgift §§ 17 och 17 a, Sk 51; MervärdesskatteL §§ 198-200, Sk 56; BeskattningsL §§ 96a-96d, Sk 18; Socialvårdsl. § 49 mom. 2, S 18; L om moderskapsunderstöd § 13 a, S 58; L om service och stöd på grund av handikapp § 19, S 67; L om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden § 18, Ar 42; VattenL 17:4, Ek 9.

Ang. självrättelse, se FörvL §§ 26 och 27, B 3 a; EoFörvBesvL §§ 12 och 13, B 4 a.

Då länsstyrelsens beslut ang. återkallande av tillstånd till innehav av skjutvapen ej fick överklagas, prövades besvären ej heller i det fall, att länsstyrelsen avvisat hos densamma anförda besvär. HFD 1951 II 771.

Medicinalstyrelsen bestraffade med stöd av F 17.3.1944 ang. medicinalstyrelsen en underlydande tjänsteman med varning, i vilket beslut ändring kunde sökas medelst besvär. Medan saken var anhängig i HFD utfärdades 20.2.1970 en ny förordning om medicinalstyrelsen, som trädde i kraft 1.3.1970 och vari stadgades, att ändring icke fick sökas medelst besvär i medicinalstyrelsens beslut varigenom tjänsteman tilldelats varning. HFD prövade besvären. HFD 1972 II 16. Jfr HFD 1958 II 100 och HD 1976 II 81.

Vem har besvärsmätt

Ang. besvärsmätt i beskattningsärenden, se rättsfall vid Beskattningsl. Sk 18. Märk även Prokural. § 2. Ha 1 c; ByggnadsL § 138, J 20; KomVall. §§ 12 och 17, D 5; FörvL. §§ 16 och 13, B 3a.

Besvärsmätt tillkom inte:

- fader i ärende ang. barns vårdnad och uppfostran, då modern i aktskapskillnadsdomen hade tillerkänts vårdnaden om barnet. HFD 1958 II 133;

Över skolstyrelsens beslut, varigenom kommuns anhållan om erlaggande av arvode till lärarens vikarie avslagits, fick vikarien icke anfordra besvär, enär beslutet ej innefattat avgörande beträffande hans rätt att erhålla lön av kommunen. HFD 1950 II 209.

Apotekare fick överklaga beslut, medelst vilket medicinalstyrelsen ogillat apotekarens anhållan om rätt att antaga en farmacielev för tjänstgöring på sitt apotek. HFD 1954 II 546 (omr. 4-1).

Kommun var berättigad att anfordra besvär över länsstyrelsens utslag, varmed körhastigheten på landsväg begränsats med hänsyn till rådande lokala förhållanden. Begränsningen av körhastigheten var beroende av länsstyrelsens fria prövning, varför kommunens besvär överlämnades till regeringens avgörande. HFD 1963 I 9 (plenium), Lm 1964 s. 116.

Kommun hade rätt att anfordra besvär över TrafM:s beslut ang. tillstånd att bedriva linjetrafik genom kommunen. HFD 1980 II 106.

Magistraten beviljade staden trafikstillstånd för en linje, på vilken trafiken tidigare upprätthölls av ett bolag, samt förkastade därefter medelst särskilt beslut bolagets anhållan om förnyelse av dess tillstånd. Det staden beviljade trafikstillståndet rörde bolagets fördel och rätt på sådant sätt, att bolaget ägde rätt att anfordra besvär över tillståndresolutionen. HFD 1963 I 15 (plenium).

Yrkesbilsters förening tillkom icke rätt att överklaga magistrats beslut, som gällde högsta antalet områdestillstånd i stad. HFD 1957 II 476.

Över TrafM:s beslut ang. indelning i trafikområden hade idkarna av beställningstrafik på området rätt att anfordra besvär. HFD 1980 II 105.

Kommunalstyrelse tillkom icke rätt att såsom part besvärta sig över post- och telegrafstyrelsens beslut, vari ansetts, att kommunalstyrelsens framställning om ordnande av hembärning av post icke gav anledning till ändring av post- och telegrafstyrelsens tidigare beslut. HFD 1967 II 191.

Kommuns vägnämnd hade inte rätt att genom besvär söka ändring i länsstyrelsens beslut ang. statsbidrag för enskild väg. HFD 1980 II 113. Se även HFD 1980 II 53.

Handelsmannen på en ort fick ej anfordra besvär över länsstyrelsens beslut, varigenom meddelats tillstånd till handel med livsmedel från butiksbil. HFD 1958 II 124. Ej heller beträffande näringsstillstånd för hållande av upplagsområde för skrot och lump grannarna och i områdets närhet befintliga lägenheternas ägare. HFD 1981 II 103.

Intresseorganisation hade inte rätt att anfordra besvär i ett ärende angående förbud mot bedrivande av kioskhandel. HFD 1983 II 153.

Då medicinalstyrelsen meddelat Helsingfors Universitets apotek tillstånd att hålla läkemedelsförråd på en ort, ägde innehavarna av apotek på orten rätt att anfordra besvär över medicinalstyrelsens beslut. HFD 1965 I 4 (plenium), Lm 1966 s. 112. Jfr HFD 1979 II 108 vid L om privata sjukvårds- och undersökningsanstalter vid § 2, I 47 (II).

Över kolonisationsstyrelsens beslut rörande indrivning av vägbyggnadskostnader tillkom besvärsmätt jämväl den, som efter vägarbetets slutförande men före kolonisationsstyrelsens beslut köpt lägenhet, som utgjorde pant till säkerhet för betalningen av ifr.v. kostnader åt staten. HFD 1962 II 546.

Fängelsefunktionärers förening tillkom icke rätt att anfordra besvär över JustM:s beslut ang. upplåtande av hyreslägenhet i ett fängelse åt verkställaren. HFD 1956 II 499.

Turun Taksa-autot r.y. benämnda förening kunde icke överklaga länsstyrelsens beslut, varigenom Radio Taxi Puhelinosuuskunta benämnda andelslags stadgar fastställdes. HFD 1954 II 27.

Länsstyrelsens beslut ang. granskande av ett fiskelags stadgar berörde ej fiskelagets delägares fördel och rätt på det sätt att han skulle ha besvärsmätt i ärendet. HFD 1979 II 162.

Länsstyrelsens beslut ang. förbud mot framförande av motorcykel på is begränsade inte möjligheterna för jaktiförening o.a. föreningar, vilka besvärat sig, att utöva verksamhet i enlighet med sitt ändamål. HFD 1981 II 70.

Rätt att anfordra besvär över statsrådets beslut, medelst vilket den språkliga indelningen av en kommun ändrats, tillkom kommunaltullmäktige men icke den, som bodde i kommunen. HFD 1954 II 269-270.

Rätt att anfordra besvär över länsstyrelsens beslut ang. uträttande av naturskyddsområde tillkom den kommun, på vars område skyddsområdet inrättats och som enl. L om naturskydd hade hört i ärendet. HFD 1959 II 173.

Medlem av studentkår hade ej rätt att anfordra besvär över UnderM:s utslag, medelst vilket studentkårens stadgar lunnats utan fastställelse. HFD 1979 II 125.

Hälsövardsnämnds besvär över länsstyrelsens utslag, varigenom nämndens beslut upphävts, upptogs till prövning. HFD 1967 II 63.

Hälsövardsnämnds övervakningsavdelning hade inte rätt att anfordra besvär över länsstyrelsens beslut, varmed beviljats i F om harbargerings- och förplantningsörelse avsett tillstånd att bedriva kaféörelse. HFD 1980 II 90.

Ungdomsnämnden hade inte rätt att överklaga LR:s beslut i ett ärende som gällde handlingars offentlighet och i vilket nämnden hade fattat beslut i första instans. HFD 1986 II 3. I kassa i fråga om socialnämnden. HFD 1988 A 5.

Person, som icke anfordrat besvär över mantalsskrivning hos länsstyrelsen, hade icke rätt att söka ändring i länsstyrelsens utslag, varigenom kommunalstyrelsens besvär över ifr.v. mantalsskrivning förkastats. HFD 1968 II 71.

Målsägande kunde icke anfordra besvär över länsstyrelsens utslag, varigenom befattningshavare ådömts disciplinärt straff. HFD 1950 II 488 och 1958 II 185.

Angivare hade icke rätt att anfordra besvär i HFD över länsstyrelsens utslag ang. disciplinärt straff för befattningshavare. HFD 1952 II 144. Likaså HFD 1948 I 5 (omr. 4-1) och 1954 II 196.

Arbetskyddsfullmäktig äger inte rätt att forera talan i disciplinärt ärende som angår en annan person. HFD 1980 II 121.

Ett arbetskyddsombud hade rätt att anfordra besvär över arbetskyddsstyrelsens beslut genom vilket partiell befrielse hade beviljats från skyldigheten att uppgöra ett arbetstimmeschema. Däremot hade huvudförtröendemannen inte besvärsmätt. HFD 1990 A 94.

Då den skattskyldige till följd av utrikesvistelse icke kunnat sköta sina angelägenheter har med avseende på beskattningen, hade hans moder med stöd av HB 18: 10 rätt att anfordra besvär över beskattningen. HFD 1970 B II 580.

Då servicestationens ägare anförde besvär över väg- och vattenbyggnadsstyrelsens anslutningsplansbeslut hade oljebolaget, i vars ägo eller besittning servicestationsfastigheten inte var, rätt till bitervention. HFD 1979 II 144. Så ock person som blivit markägare efter utgången av den stadgade tiden för påminnelser mot regleringsplan för enskilda vägar och som inte inom stadgad tid anfordrat besvär över länsstyrelsens beslut ang. sagda plan. HFD 1980 II 119. Likaså mottagare av exportgaranti i indossataries ersättningsärendet. HFD 1981 II 102.

Statliga myndigheters besvärsmätt:

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hade rätt att anfordra besvär över länsstyrelsens beslut, medelst vilket i ett inrättat naturskyddsområde inrymtis en del av ett planlagt vägområde. HFD 1981 I 1.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hade rätt att överklaga LS:s beslut med vilket en kommun hade fått undantagslov för att sätta upp uterklämtavlor. HFD 1989 A 75.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hade rätt att överklaga ett tillfälligt åtgärdsförbud som LS meddelat i ett byggnadsskyddsärende, då ett område som i utkast till en vägförbättringsplan behövdes för en led för lätt trafik gick in på ett parkområde som i LS:s beslut omfattades av det tillfälliga åtgärdsförbudet. HFD 1987 A 58.

Då en stads hamnverk påfört ett bolag tolag och trafikavgift, hade tullverket icke besvärsmätt. HFD 1954 II 834.

Polisinrättning hade ej besvärsmätt över utslag av LR, varigenom inrättnings beslut i körtörtsärende blivit upphävt. Länsombudet hade besvärsmätt. HFD 1977 II 103.

Biträdande brandchefen tillkom icke rätt att på tjänstens vägnar anfordra besvär över magistrats beslut ang. byggnadstillstånd för skeppsvarv. HFD 1952 II 65.

Sedan länsstyrelsen till följd av besvär ändrat lägre myndighets beslut eller upphävt detsamma, upptogs besvär, som den lägre myndigheten anfordrat över länsstyrelsens utslag, icke till prövning av HFD; magistrat, HFD 1953 II 98; länsman, HFD 1956 II 477; polisinrättning, HFD 1956 II 721 och 1986 II 53.

Ekonomichef vid allmänt sjukhus hade icke besvärsmätt i ärendet ang. fråga om uppsäreses vid sjukhuset kvarstannande i sin befattning. HFD 1953 II 289.

§ 5. Besvär över statsrådets och ministeriums samt högre förvaltningsmyndighets beslut anföras hos högsta förvaltningsdomstolen, såframt besväraren icke i stöd av särskilt stadgande skola anföras hos ministeriet.

ringssökande i förvaltningsärenden

111

B 4

gsärenden

22.

avgjordes i sak
instalt förfoll vi-
ang återkallan-

tand hade med-
aren avstar från
förfallit, lamma-
n inlösningstill-
de något behov

prövning HFD

st till HFD, hade
slaget Yrkan-
935 II 682.
attningsskatte-
s besvär i HFD
ats, HFD 1955
fick besvär an-
41.

e av dubbelbe-
hade omsätt-
ingen på den
att HFD 1967

attning på an-
ären icke till

vdrag från till-
967 II 596.

2 försäljnings-
e utan att där-
komst endast
ljningsvinsten
skattskyldige
iggare 2519.
gsvinst skulle
det inte fråga
att förhållan-
1980 II 574.
varsutens ut-
läggningen av
HFD 1980 II

redan ha av-
tare besvaren
sa besvaren.

skall fogas
ess minis-
gas endast
ing skola
rskriften
denna är,
§ 1 mom.
59)

ndigheten
esvärstid,
l foga be-

ll väsent-
anhållan,
ny, full-

foga be-
anhållan

överdomstolen], universitetets kansler el-
yndighet.

valtningsmyndighets beslut i ärende, som
nämning överklagas hos statsrådet. Så-
anses ärende, som gäller tjänsteförslag el-
ng till tjänst eller befattning.

3 och § 9 b mom. 2; HFDL § 4, B 1; Statstjänsteman-
1; L om fullföljd vid sökande av domstolstjänst
5; LänsstF § 30, H 3 a.

en högskolas institutionsråd angående ämnet för en
ing gällde utnämningens ärende. HFD 1982 II 107.

re förvaltningsmyndighets beslut överkla-
mnat icke är stadgat i lag eller förordning.
gre förvaltningsmyndighet, under vilken
het lyder, som fattat beslutet.

Åland, se hänv. vid § 2.
ver alkoholbolagets åtgärd kan icke anföras direkt hos
1955 II 766.

enden, som skola underställas, anföras be-
n myndighet, vilken beslutet skall under-
ranskning eller prövning.

ch underställning skall avgöras i ett sammanhang; i
ärende. HFD 1949 II 232; i kyrkoärende HFD 1947 II
m).

sskrift framställt yrkande får som besvärssökande be-
avgöras först då utslaget underställs besvärssökande.
1947 II 116.

r upphävt genom L 2.8.1994/691.

Besvärstid

svär över beslut skola, såframt annan be-
ce är stadgat, anföras inom trettio dagar,
den dag, då besväranden fått del av beslu-
lag oräkнад.

har upphävt genom FörvDelG, B 7 a.

något fall stadgats, att besvärstiden skall
i annorledes särskilt föreskriven tidpunkt,
Alunda förordnats lända till esterrättelse. I
gående tjänsteutnämning räknas besvärsti-
et beslut i saken fattades.

gl. L, B 7 a; § 11 a och § 12 mom. 4; Kungörl. A 29;
L, D 1.

lag då vederbörande anses ha erhållit del av utslag, se
gl. § 22, B 7 a; HandlÖversL § 4, B 8; L om studiestöd
N 113 (II); KomPensL § 8 mom. 3, D 13.

tiden i fråga om ett statsrådsbeslut som publicerats i för-
mlingen räknades från den dag då häftet i författnings-
kom ut. HFD 1984 II 621.

§ bilförordningen 30.4.1948 utgjorde besvärstiden rö-
ut av polismyndighet 15 dagar. Jämlikt 87 § motorför-
ningen 4.10.1957, som trädde i kraft 1.12.1957, är sag-
tid 30 dagar. Då beträffande beslut, som av polisnraut-
1957 meddelats ang. indragning av körkort, den 15 da-
besvärstiden hade utgått 19.11.1957, skulle till länssty-
11.1957 inkomna besvär såsom sentida anförda icke prö-
a besvaren behandlades i länsstyrelsen 17.12.1957, då
länsF hade trätt i kraft. HFD 1958 II 114. Jfr HFD 1972
§ 4.

beslut, vari ändring söktes, icke delgivits besväranden,
svärstiden börja löpa från den dag då besvaren anförts.
Meddelande om att besväranden återtog sina besvär
se återkallas efter besvärstidens utgång. HFD 1970 II

Anförande av besvär

16.12.1966/659) Besvär skola anföras skrift-
ramt icke muntliga besvär i särskilt fall äro

andet i L 16.12.1966/659 lyder:

g träder i kraft den 1 januari 1967.

ej annat följer av stadgandena i 1 § 3 mom. och 11 § 2
öra stadgandena i denna lag icke ändring i vad annorstä.
r förordning är stadgat om anförande av besvär.

Besvaren ansågs skriftligen gjorda inom besvärstiden, då LR ha-
de tillställts avskrifter ur byggnadsnämndens protokoll och bo-
lagsstämmas protokoll, varav framgick att bolaget hade beslutat att
anförda besvär över byggnadsnämndens beslut hos LR. HFD 1989
A 70.

Jfr FörvL § 7, B 3a.

9a §. (16.12.1966/659) I besvärsskriften, som bör
ställas till besvärssmyndigheten, skola uppgivas:

- 1) besvärarendens namn;
- 2) det beslut i vilket ändring sökes;
- 3) i vilken del beslutet överklagas och i vilket avse-
ende ändring däri yrkas; samt
- 4) grunderna för yrkandet, såvida de icke framgå
av vad besväranden tidigare anført i saken.

Besvärsskriften skall egenhändigt undertecknas av
besväranden eller av den som upprättat skriften. Däri
skola uppgivas besvärarendens och, om denne icke un-
dertecknat skriften, även undertecknarens yrke, bo-
ningskommun och postadress.

Slutstadgandet i L 16.12.1966/659 finns vid § 9.

Se §§ 11 och 11 a.

9b §. (16.12.1966/659) Till besvärsskriften skola
fogas det beslut som överklagas, i original eller offici-
ellt bestyrkt avskrift, samt bevis över dagen för delfä-
ndet eller, om besvärstiden skall räknas från annor-
ledes särskilt bestämd tidpunkt, utredning om denna.

Vad i 1 mom. är stadgat om bilagor till besvärsskrif-
ten skall icke äga tillämpning på besvär i ärende angä-
ende tjänsteutnämning, ej heller eljest, om av särskilt
stadgande eller särskild orsak så följer.

Besvärsskriften skall även åtföljas av de bevis, på
vilka besväranden önskar stödja sig och som icke tidi-
gare framlagts.

Slutstadgandet i L 16.12.1966/659 finns vid § 9.

Se §§ 11 och 11 a; FörvDelG kap. 6 och § 29, B 7 a; FörvDelG
§§ 4 och 6, B 7 b.

Se HFD 1972 II 22 vid § 11 a.

10 §. (16.12.1966/659) Besvärsskrift skall av be-
sväranden eller hans befullmäktigade ombud inom
besvärstiden ingivas till besvärssmyndigheten.

Såframt så är särskilt stadgat, må besvärsskriften för
befordran till besvärssmyndigheten ingivas även till an-
nan myndighet, och besvaren anses hava blivit anför-
da, då de ingivits till sistnämnda myndighet. Med
samma verkan må den som förvaras i fängelse eller an-
nan sluten anstalt, inlämna sin besvärsskrift till an-
staltens föreståndare, som skall vidarebefordra den till
vederbörande myndighet.

Besvärsskriften må inom besvärstiden tillställas
myndighet jämväl med posten eller genom bud, på
sätt därom är särskilt stadgat.

Slutstadgandet i L 16.12.1966/659 finns vid § 9.

Se § 12; HandlÖversL, B 8; Prokural § 2, Ha 1 c; F om ikraft-
bringande och tillämpning av den nordiska konventionen om social
trygghet art. 29, S 22.

Jfr FörvL § 8, B 3a; L om utnyttjande av elektronisk telekommu-
nikation och automatisk databehandling vid domstolarna, Pr 32.

Då besvärsskriften jämlikt FörvBesVL inom besvärstiden skall
ingivas till besvärssmyndigheten, kan besvaren icke lämnas utan
prövning på den grund att i 31 § 1 mom. av den senare stiftade la-
gen om värden av dem, som missbruka berusningsmedel stadgats,
att besvärsskriften bör ingivas till annan myndighet. HFD 1966 I
2 (plenium). Se även HD 1979 II 49 vid VattenL 17:1, Ek 9.

Stadsfiskal var icke berättigad att i egenskap av allmän åklagare
insända sin besvärsskrift till HFD med posten. HFD 1958 II 26.

Besvär som p.g.a. tjänstemannastrejk inkommit till HFD efter
besvärstidens förloppades. HFD 1986 II 31.

En besvärsskrift hade ankommit till miljöministeriet per telefax
före tjänstetidens slut på besvärstidens sista dag. Besvaren hade ef-
ter besvärstidens utgång kompletterats med besvärsskriften i origi-
nal och det överklagade beslutet och ansågs efter dessa komplette-
ringar ha anförts inom besvärstiden. HFD 1992 A 20, D 1992, s.
436-443.

meddelas även efter den i 8 § nämnda besvärstidens utgång.

Besvärstiden skall i de uti 2, 3 och 4 mom. avsedda fallen räknas från den dag, då besvärsundervisning kommit till besvärändans kännedom.

Om besvärstillstånd behövs i ärendet skall detta samt det lagrum som gäller besvärstillståndet och de grunder på vilka besvärstillstånd kan beviljas anges i besvärsundervisningen. (2.8.1994/691)

Till beslut, i vilka ändring inte får sökas genom besvär skall fogas uppgift om detta, och det skall samtidigt anges på vilket stadgande i lag eller förordning förbudet grundar sig. (2.8.1994/691)

Då länsstyrelsens utslag icke innefattade sådant avgörande, i vilket ändring kunde sökas i HFD, undanröjde HFD besvärsundervisningen och upptog icke besvären till prövning. HFD 1953 II 384.

Då Skols avslagit kommuns anhållan om besvärsanvisning rörande av Skols tidigare meddelat beslut, återförvisades ärendet med anledning av besvär för meddelande av besvärsundervisning. HFD 1962 I 14.

Se även HFD 1971 II 119 vid EoFörvBesvL § 1, B 4a.

13 §. Har i besvärsundervisning angivits kortare besvärstid än stadgad är, skola besvär, om de anförts inom stadgad tid, anses inlämnade i rätt tid. Har i besvärsundervisning angivits längre besvärstid än stadgad är, skola inom den angivna tiden anförda besvär anses vara inlämnade i rätt tid.

Är anvisningen om den myndighet, till vilken besvär kunna ingivas, oriktig, skola besvären anses riktigt fullföljda, då de ingivits antingen till rätt eller till i besvärsundervisningen angiven myndighet; och bör sistnämnda myndighet i tjänsteväg överstyra besvären till den myndighet, som vederbör.

Är meddelad besvärsundervisning oriktig till andra delar än de i 1 och 2 mom. nämnda och har besväranden vid beslutets överklagande följt antingen besvärsundervisningen eller vad i saken är stadgat, skola besvären anses riktigt fullföljda.

Har besvärsundervisning icke fogats till beslut eller är meddelad besvärsundervisning till väsentliga delar bristfällig och har besväranden utan att begära besvärsundervisning eller komplettering av sådan anført besvär med iakttagande av laga bestämmelser, skola besvären även anses riktigt fullföljda.

Se FörvDelgL §§ 22 och 23, B 7a.

Besväranden, som efterkommer besvärsundervisningen, bevarar sin talan, oaktat besvärsundervisningen är felaktig. HFD 1950 II 22, 1951 II 120, 121 och 167. Se även HFD 1978 II 40 vid KomL § 142, D 1.

Då rätt till besvär över ministeriums beslut grundade sig på andra än FörvBesvL:s stadganden och till beslutet icke fogats besvärsundervisning, prövades besvär, som anförts senare än 30 dagar efter deländandet av beslutet. HFD 1960 II 430. Likaså HFD 1979 I 1.

Då i byggnadstillståndsärende det utdrag ur byggnadsnämndens protokoll som besväranden efter anhållan erhållit under besvärstiden, icke hade försetts med besvärsundervisning och det ej heller framgick, att nämndens beslut skulle ha givits efter anslag, borde LR ej ha lämnat besvären såsom sentida utan prövning. HFD 1979 II 71.

Emedan i besvärsundervisning ej angivits, att beslut som meddelats efter anslag skulle enligt ByggnadsL § 140 mom. 1 anses ha kommit till vederbörandes kännedom när det meddelats, hade besvärsundervisningen varit ägnad att bibringa besväranden uppfattningen att besvärstiden räknades från det han erhållit kännedom om utslaget genom att inlösa sitt exemplar därav. LR hade därför ej bort avvisa därstädes anförda besvär över efter anslag meddelat beslut blott för att de inkommit sentida räknat från det beslutet meddelats. HFD 1975 II 45. Se även HFD 1976 II 63. Jfr HFD 1973 II 88 vid EoFörvBesvL § 3, B 4a.

I besvärsundervisningen för ett lagakraftvunnet beslut om byggnadstillstånd hade antecknats fel datum för beslutets utfärdande. Den felaktiga anteckningen kunde inte föranleda återställan-

de av besvärsträuten. HFD 1981 II 58.

I beslut av JustM ang. statsbidrag till kostnaderna för allmän rättsjälpssverksamhet fick ändring ej sökas genom besvär hos HFD. Saken hänskjöts till ministeriet för handläggning i rattelseförfarande. HFD 1977 II 22.

Ansökan om besvärstillstånd (28.6.1968/389)

13a §. (2.8.1994/691) Om besvärstillstånd behövs i ärendet, skall i besvärsskriften ingå en ansökan om besvärstillstånd. I tillståndsansökan skall anges varför besvärstillstånd bör beviljas.

Angående avhjälpande av en brist i en besvärstillståndsansökan och avvisande av ansökan gäller i tillämpliga delar vad 11 och 11a §§ stadgar om besvär.

Besvär i ärende, vari rätten att anförda besvär var beroende av besvärstillstånd, prövades icke, då besväranden icke ansökt om sådant tillstånd. HFD 13.5.1969 liggare 2873.

13b § har upphävts genom L 2.8.1994/691.

Särskilda stadganden

14 §. Inom besvärstiden anförda besvär medför att beslutets verkställbarhet uppskjuts. Besvär utgör dock inte hinder för verkställighet, om besvärstillstånd behövs i ärendet. (2.8.1994/691)

Oavsett besvär kan beslut verkställas, där så är i lag eller förordning stadgat eller i stöd av dem förordnat eller om beslutet till sin art är sådant, att det bör omedelbart verkställas, eller om ett allmänt intresse kräver, att beslutets ikraftträdande icke framskjutes.

Sedan besvär anförts kan besvärsmyndigheten förbjuda att beslutet verkställs eller förordna att verkställigheten skall avbrytas. (2.8.1994/691)

Se t.ex. PensL § 23 mom. 5; C 49; L om statens familjepensioner § 20 mom. 4; C 60; L om pension för riksdagsmän § 17 mom. 4; A 8 (II); LänsL § 28, B 2; PersonregisterL § 39, B 12 a; KomL kap. 11, D 1; KomValL §§ 3 och 18, D 5; KL 25:1, E 3 (II); Folkhälsol § 48, I 17; L om smittsamma sjukdomar §§ 21 och 31, I 35; LuftvärdsL § 26, J 10; AvfallsL § 67, J 15, L om miljötillståndsförfarande, J 17; ByggnL § 141, J 20; SocialvårdsL § 47, S 18; BarnskyddsL § 38, S 23; L ang. specialomsorger om utvecklingsstörda § 83, S 30; MissbrukarL § 22, S 42; L om utlämning till Danmark, Island, Norge eller Sverige för verkställighet av beslut om vård eller behandling § 12, S 49; FörmyndarskapsL § 75, Ci 6; UnderhTryggL § 38 mom. 2, Ci 21; MarktäktsL § 21, Ek 49 c; L om tillsynen över arbetskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden § 20 Ar 42. Jfr EoFörvBesvL § 11, B 4 a. Se även UL 3:12 och 18a samt 7:13, Pr 47.

Arvsskattenämnden var inte berättigad att verkställa en av LR återförvisad beskattning innan slutligt rättskraftigt avgörande i ärendet förelåg. HFD 1985 II 618.

Av kolonisationsavdelningen vid lantbruksministeriet fattat beslut, varigenom inspektör förpliktats att återbetala av honom till för högt belopp uppburet dagtraktamente, kunde icke förordnas att verkställas oavsett besvär. HFD 1952 II 71.

Då beslut fattats om ändring av den kommunala indelningen från och med den 1.1.1962 och beslutet på grund av anförda besvär vid nämnda tidpunkt icke vunnit laga kraft, förbjöds verkställigheten av nämnda beslut i stöd av FörvBesvL § 14 mom. 3 tills vidare och intill dess annorlunda förordnades. HFD 1961 I 21.

Vid återförvisning till SR av ett ärende rörande skydd för kulturhistoriskt märkliga byggnader meddelade HFD med tillämpning av UL 3 kap. 14 § 3 mom. förbud att under i beslutet angiven tid vidtaga åtgärder som kunde äventyra byggnadernas kulturhistoriska värde. HFD 1977 I 1.

15 §. Närmare föreskrifter angående verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

16 §. Denna lag, genom vilken i strid med densamma stående stadganden upphävas, träder i kraft den 1 januari 1951.